

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۴ نومبر ۲۰۲۳

استاد اکبر قریشی

همه را مار می خورد ما را بقه کور!

همسایه های فاسد، پلید و خونخوار باعث ویرانی مردم و کشور ما در طول چندین دهه شدند حماقت دولت های ضد مردمی کشور ما باعث گردیده است که از هوا، زمین، نانو آب مردم بیچاره ما استفاده شایان نمایند و کردند یکی آن پاکستان و دیگر آن ایران است. هر دوی آنها در ظاهر مسلمان اما در باطن شیطان، جادوگر، فریبکار و ضدی دین بوده بالای بیشتر مردم خود و افغان ها از هیچ جنابیتی دریغ نمی کنند.

تاریخ کشور ما گواه است که در زمان باندخلاق و پرچم که (جنبش های آزادی خواهی از کابل و ولایت ها) علیه شوروی، خلقی ها و پرچمی ها شروع شده بود دولت خمینی در عمل با دامن زدن به اختلافات مذهبی شیعه و سنی در یک رقابت افستر گسیخته با دولت ارتجاعی و نظامی گرای پاکستان از طریق باند های وابسته به خودش، مردم ما بین هم انداخته، در نتیجه زمینه بقای حاکمیت نوکران روس را طولانی تر ساخت.

به همین سان دولت بی وجدان پاکستان که برادر صمیمی ایران در چور و جنایت بالای مردم و خاک ما بوده و نه تنها کمتر از ایران نیست بلکه بار جنایاتش سنگینتر از اولی نیز می باشد در کنار آن که به مانند دولت آخوندی ایران بر طبل تفرقه و نفاق بین اقوام و مذاهب مختلف کشور می کوبید، از همان آغاز ستراتیژی نابودی همه جانبه افغانستان را روی دست گرفته، از یک سو تمام زیر ساخت های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور ما اهم از سرکها، پلها، مکاتب، بیمارستانها توسط نوکرانش ویران نمود، بلکه بزرگترین خیانت را و جنایت را در حق مردم افغانستان و مردم جهان نیز انجام داد.

این خیانت و جنایت، کشتار بیدریغ هزاران تن از جوانان و روشنفکران متعهد به منافع افغانستان و رفاه مردم آن به وسیله نوکران زرخریدش از گلبدین گرفته تا ربانی و سیاف و از احمدشاه مسعود گرفته تا زرداد و فرید هم در داخل افغانستان و هم در داخل پاکستان به قتل رسانید.

این جنایات در حالی در پاکستان و افغانستان صورت می گرفت، که دولت پاکستان بر مبنای معاهدات و مقاولات بین المللی مکلفیت داشت حد اقل در داخل پاکستان پناهجویان افغان را تأمین نماید. جای تأسف و تأثر بیشتر وقتیست که می بینیم ملل متحد و بقیه نهاد بین المللی نیز دست دولت پاکستان را در انجام این جنایت باز گذاشته و هیچ گاهی کسی از دولت پاکستان نپرسید که حد اقل چه کسانی در عقب کشتار شخصیت ها معروفی چون زنده یاران الفت، مجروح، رهبر، مینا و داکتر فیض احمد و صد ها انسان برجسته دیگر کشور ما قرار داشت.

سکوت و بی عملی و بی بازخواستی از پاکستان در همانجا محدود نمانده در طی سالیان طولانی تقریباً ۴۵ سال، می توان گفت مردم افغانستان بی حقوق ترین انسانهای کره زمین شمرده شده، خود که توان احقاق شان را نداشتند، کدام نها و کشور دیگری نیز در تمام این مدت حرفی به دفاع از حقوق افغانهای پناهنده بر زبان نیاورد.

تا جایی که دیده می شود بی حقوقی مردم ما اینک ابعاد گسترده تر یافته است که بزرگترین نمونه آن برخورد ضد انسانی دولت پاکستان با پناهجویان افغان و سکوت به اصطلاح جامعه جهانی در قبال این جنایت می باشد. یعنی در حالی که دولت پاکستان روی اتهامات واهی همه روزه به ده ها هزار افغانستان را تحت فشار طاقت فرسا قرار داده، با شکستاندن خانواده ها از طریق اخراج های فردی و گروهی، هموطنان پناهجوی ما را در آتش خشم نمرودی نظامیان پاکستان می سوزاند و دار و ندار آنها را نیز مصادره می نماید، در عمل تمام نهاد های بین المللی و کشور ها به جز چند حرف میان تهی عمل دیگری در جهت بهبود وضع زندگانی مهاجران و پناهجویان انجام نداده اند.

بدبختی و مشکل ما تنها این نیست که قدرتهای بزرگ جهان و منطقه، به خاطر موقعیت ستراتیژیک آن و منابع معدنی قسماً دست نخورده آن متوجه افغانستان و برآن تاخته همه جا را به خون و آتش کشیده اند، بلکه مشکل مظاعف ما، همجواری با همسایگان بد نیز باشد. که هم خود در ویرانی کشور ما کوشا اند و هم چماق دست قدرتهای جنایتکار بین المللی شده، برای آنها حیثیت چراغ و رهنما را دارند.